

[Indenrigsministeren.]

anden måde, så det er altså ikke den gamle form for amtsbeskatning, man har endnu, eller den, der stilles forslag imod.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) gjorde opmærksom på, at det store antal indlæggelser på sygehuse var en følge af trafikens udvikling, og det ærede medlem mente derfor ikke, det var rimeligt, at ejendomsbesidderne pålagdes øget beskatning på denne konto. Jeg er for så vidt enig med det ærede medlem i, at det er en af de ting, som synes at virke uretfærdigt, men var det så ikke mere rimeligt, om man netop dækkede disse udgifter med penge fra motormillionerne? Det er formentlig de mennesker, der betaler disse millioner, der afstedkommer ulykkerne.

Ordføreren for forslagsstillerne (Thisted Knudsen): Jeg vil gerne begynde med at takke det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) for den tilslutning, han gav lovforslaget, og den velvilje, der lyste ud af hans udtalelser. Derimod kan jeg beklageligvis ikke på samme måde takke det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), der indvendte adskilligt, også mod selve tanken i forslaget. Jeg vil dog gerne takke det ærede medlem, fordi han erkendte, at det var et spørgsmål, der måtte drøftes, og erkendte, at sagen inden så forfærdelig længe måtte finde sin afgørelse.

Det ærede medlem gjorde bl. a. gældende, at hvis dette lovforslag blev gennemført, ville virkningerne af det blive forskellige fra amt til amt; uligheden ville være åbenbar. Det er selvfølgelig rigtigt, da indtægtsforholdene i amterne er vidt forskellige, men i øjeblikket, da sygehusudgifterne, i hvert tilfælde for over halvdelen vedkommende, bæres af amtskommunerne, er der også en ulighed tilstede. Beskatningsgrundlaget er ganske vist her den faste ejendom, men promillerne er ikke ens fra amt til amt, tværtimod, de er vidt forskellige.

Det, vi står overfor her, er problemet med de stigende sygehusudgifter, og hvem der skal dække dem. Man har efter min opfattelse kun tre muligheder. Man har de faste ejendomme, som anvendes i øjeblikket, man har personindtægterne og endelig den tredje mulighed, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)

pegede på, nemlig at staten gennem den fælleskommunale udligningsfond bliver ved med at forøge sit tilskud til sygehusdriften i kommunerne. Så gjorde det ærede medlem gældende, at forslaget også ville virke ulige, for så vidt angår følgerne for besiddere af større eller mindre landejendomme. Det er selvfølgelig rigtigt, at den, der bærer den største amtsskat, også vil få den største lettelse, men jeg synes ikke, at man af hensyn hertil kan opretholde en ordning, der er urimelig og uretfærdig; det kan alle de andre ikke være tjent med, og jeg vil tro, at det stort set bliver sådan, at når man fordeles disse udgifter på den samlede indtægtsmasse, vil man i hvert tilfælde opnå en rimeligere fordeling end den, vi har i dag.

Dernæst gjorde det ærede medlem gældende, at forslaget efter sin opbygning ville komme til at betyde, at man foretog en adskillelse mellem den bestemmende myndighed og den skatteudskrivende. Det synspunkt kan jeg nu ikke anerkende. Der står udtrykkelig i lovforslaget, at når sognekommunerne skal indkræve den del, som er pålignet dem efter ganske bestemte regler, nemlig efter deres indtægter, opgjort til den fælleskommunale udligningsfond, så skal det anføres i skattekvitteringen, at det er en skat til amtskommunen. (Indenrigsministeren [Carl Petersen]: Det har jo ikke noget med det at gøre!). Jo, jo, men hvis iøvrigt ministeren og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) vil have en anden form for personbeskatning, lade den gå helt over til amtskommunen og lade amtskommunen selv ordne problemet med skatteyderne, så skal der ikke være noget i vejen for det; det kan vi selvfølgelig udmærket gå med til.

Man taler om at forflygtige ansvaret. Jeg ved ikke, om man kan sige, at tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond særlig stærkt understreger amtskommunernes ansvar. Jo større tilskuddet bliver, jo lettere bliver det i virkeligheden for amtskommunerne at have med denne opgave at gøre, da de i så fald ikke skal stå til regnskab overfor deres skatteydere på samme måde, som de nu skal. Dertil kommer, at hvis man virkelig vil have, at amtskommunerne skal have et ansvar, så er der efter min opfattelse en vej at gå,